

Etten, 5 mei 2015

Geachte ambtenaren, raadsleden, leden van het College van B&W, andere betrokkenen bij gemeentepolitiek,

Deze brief ontvangt u op Bevrijdingsdag 2018. Het is de zevende brief in het kader van de tafel van 12.

Het onderwerp waaraan we kunnen refereren is duidelijk: Vrijheid.

In een vorige brief heeft Stichting Leven met de aarde gevraagd om vanuit uw gemeente actief het gesprek te zoeken met onderwijzers in uw gemeente, kinderen leren deel te zijn van een geheel, de rol die wij mensen spelen in het geheel van de natuur met de aarde.

Daaraan sterk gerelateerd is vrijheid. Er is zoveel gefilosofeerd over vrijheid en wij zijn allen heel dankbaar die onze vrijheid met hun leven hebben moeten bekopen. 4 mei waardig vieren en herdenken in dankbaarheid... het gebeurt gelukkig in al onze gemeenten.

Vrijheid gaat samen met respect en waardigheid, het leren de ander te waarderen zoals die is... , ongeacht waar hij of zij is geboren en welke achtergrond hij of zij heeft. Ieder mag zijn wie hij is, met alle talenten en ook met alle onvermogen.

Het feit dat iemand leeft is al voldoende dat leven te eerbiedigen als het eigen leven. Ieder heeft, met het feit dat hij of zij er is, het recht op een bestaan in waardigheid en mag respect ontvangen. Ieder heeft daarbij ook de plicht zich te ontplooien en te doen wat hij kan om het geheel te dienen, met vreugde en liefde met de aarde te leven.

Alles wat wij voor elkaar doen is zinvol en waardevol, mits het niets schaadt.

In minsten 90 gemeenten in ons land hebben één of meer politieke partijen iets geschreven in hun verkiezingsprogramma's over een onvoorwaardelijk basisinkomen voor iedereen. Nog niet heel duidelijk is hoe dat zou moeten en hoe het wordt betaald en hoe dat rechtvaardig zou kunnen worden ingevoerd.

In alle gemeenten van ons land is het belangrijk over dit fenomeen na te denken. Want we kunnen niet leven zonder de eerste levensbehoeften. We hebben in Nederland een sociaal vangnet, maar met dat net komen controle en wantrouwen om de hoek kijken. We hebben "vrije" wetenschap en "vrije" journalistiek, maar toch vragen velen zich af waarom bepaalde kennis niet gehoord of nader onderzocht mag worden. Bij een onvoorwaardelijk basisinkomen voor ieder, mag ieder zich vrij voelen, omdat hij/zij vertrouwd wordt. De gemeenten die gaan experimenteren met zo'n basisinkomen zijn voorlopers en hun bevindingen zijn heel belangrijk om te delen met anderen.

Het zou het mooiste zijn wanneer niet slechts uitkeringsgerechtigden zo'n ander type basisinkomen krijgen, maar bij deze experimenten in bepaalde wijken/dorpen iedereen dat krijgt. Want zo alleen is dit basisinkomen bedoeld. Om complete, onvoorwaardelijke solidariteit te bewerkstelligen, ongeacht wie je bent.

Onze vragen aan u: Wordt er in uw gemeente nagedacht over een onvoorwaardelijk basisinkomen en hoe wilt u dat in uw gemeente aan de orde stellen?

Welke ondersteuning uit Den Haag en/of uit uw provincie heeft u daarbij nodig, en acht u de communicatie daarover voldoende?

Zou u, met of zonder aanleiding door formuleringen in uw programma's, na willen denken over de gevolgen van zo'n basisinkomen voor de populaties mensen, planten en dieren in uw gemeenten?

Het kan daarbij handig zijn uzelf de tijd en rust te gunnen daarover gedachte-experimenten te starten. Denkt u daarbij bijvoorbeeld ook aan de SDG's en de condities betreffende ons water, onze energie, de gezondheid, de landbouw en onze biodiversiteit.

Er kan een einde komen aan het gevoel dat mensen hebben minderwaardig te zijn, vanwege de plicht steeds maar weer zich te laten controleren, en pogingen te wagen al of niet gepast betaald werk te vinden. Bekend is dat wanneer iemand boven de 55 jaar is er maar een kans van 3 % is om inderdaad weer een betaalde baan te ontvangen. Toch is het leven van elk van deze mensen heel waardevol. Blijkbaar is in dit bestaande systeem van ons weinig te zien van de echte vrijheid. We zijn daarin toch in wezen "slaaf" van de gangbare economische orde.

Wij schreven u al over andere economische modellen, die nodig zijn om onze maatschappij houdbaar, duurzaam in te kunnen richten. Die nieuwe modellen, zoals die van Kate Raworth, kunnen alleen gaan werken, wanneer ieder een vast inkomen heeft en niet wordt gedwongen te werken in een concurrentiemodel waarin wordt geproduceerd voor de laagste kostprijs, ten koste van.

Niet alleen ieder individu wordt dus beter van een systeem waarin wij elkaar niet hoeven te beoordelen, maar de hele maatschappij wordt er beter van.

Ik hoop dat u op vele punten en bij vele aspecten eens wilt nagaan hoe het onthaasten en ontstressen vorm kan krijgen.

Wat is er dan nog meer nodig dan zo'n basisinkomen? Let wel, ieder kan door arbeid meer verdienen, maar het basisinkomen is voldoende om normaal te leven.

Stichting Leven met de aarde nodigt u uit om de derde week in de maand september, wanneer de internationale week van het basisinkomen wordt gevierd ook in uw gemeente aandacht te geven aan dit idee, waarbij veel werk dat mensen nu moeten doen om anderen te controleren komt te vervallen, en in wijken en dorpen bijvoorbeeld kleine bedrijfjes en buurtwinkels e.d zouden kunnen blijven. Creatieve vakken meer aandacht krijgen voor toepassing. Waar het repareren van alles wat kapot is gewoon wordt, omdat de druk van de ketel verdwijnt, waar al het nodige werk op waarde wordt beoordeeld, onafhankelijk van een specifiek soort "intelligentie".

Waardoor mensen leren dat ieder welkom en nodig is, er meer aandacht komt voor elkaar, zonder iets terug te verwachten.

Wij hopen dat u met organisaties in uw gemeente over de veranderingen die ons staan te wachten wilt nadenken, al is het alleen maar om "meer handen op het land" mogelijk te maken. Het land dat wij moeten beschermen en voeden, omdat daar de primaire productie ligt: alles uit die natuur biedt een oplossing voor o.a. klimaat en gezondheid. Wij denken daarbij speciaal aan voedselbossen en infrastructuur voor CO2 vrije mobiliteit.

U begrijpt dat onze eerdere brieven minstens even belangrijk zijn... in wat we noemen "het ene feest voor iedereen".

Dat is het leven zelf. Zelfs onze planeet, de aarde is een levende planeet. Wij denken dat ook de aarde beter kan blijven leven wanneer we minder afhankelijk worden van geld als machtsmiddel. Wanneer u aanleiding ziet iets te ondernemen i.v.m. de week van het basisinkomen, een discussie te starten over herdefiniëren van werk en het waarderen van werk, laat a.u.b. van u horen.

Met hartelijke groet,
Lies Visscher-Endeveld
secretaris St Leven met de Aarde

